

Woorden en wonderbaarlijke werken

Als de Thora zegt dat we een profeet niet moeten vertrouwen op basis van tekenen en wonderen, waarom heeft Yeshua dan tegen zijn discipelen gezegd dat ze "moeten geloven vanwege de werken zelf"?

Yeshua vroeg Zijn discipelen, "Gelooft u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij?" (Johannes 14:10). Een zoon lijkt misschien op een vader zoals Isaak op Abraham leek, maar de Zoon van God draagt meer dan alleen maar gelijkenis.

Hij bezat een bewust besef van een transcendente en ononderbroken eenheid met God - zijn eigen persoon ging op in de uitgestrekte zee van het Oneindige Licht en dezelfde uitgestrekte zee vulde zijn persoon.

Rabbi Yechiel Tzvi Lichtenstein legt uit: "Als hij zegt: 'Ik ben in mijn Vader', spreekt hij vanuit zijn eigen perspectief, want hij is er zich van bewust dat Hij één essentie is met zijn Vader, en Hij is in het wezen van de Vader. Onvoorstelbare beweringen vereisen geloofwaardig bewijs. De Meester bood twee lijnen van bewijs aan: de openbaring van God in zijn leer en de openbaring van God in zijn wonderen.

Ten eerste vroeg Hij zijn discipelen om de openbaring van God in zijn woorden op te merken. Yeshua is de profeet zoals Mozes, maar in het Messiaanse tijdperk zal de openbaring van God zelfs die van Mozes

overtreffen. Mozes hoorde de stem van God duidelijk spreken, niet in raadsels, dromen, visioenen of donkere orakels. Alle andere profeten hoorden slechts een duistere echo.

Mozes hoorde de stem van God rechtstreeks; zijn leer en wetten kwamen rechtstreeks van God. Op dezelfde manier zegt de Meester tegen de discipelen: "De woorden die Ik u zeg, spreek Ik niet op eigen initiatief" (Johannes 14:10). Hij sprak alleen wat Hij van de Vader hoorde, niet als iemand die hoort en herhaalt (zoals Mozes), maar als iemand die de gedachten van God spreekt. Als zij de openbaring van God in Zijn leer niet konden zien, zei Hij: "Geloof tenminste vanwege de werken zelf". Hij deed geen beroep op de bovennatuurlijke kwaliteit van de wonderen als een goedkeuring. Immers, de Torah waarschuwt dat er valse profeten zouden kunnen ontstaan die "teken en verwondering" hanteren (Deuteronomium 13:1).

In plaats daarvan wees Yeshua op het karakter van de wonderen als bewijs dat Hij het werk van God deed. Paulus Philip Levertoff begreep de wonderen van de Meester als een openbaring van God. Alles bij elkaar genomen overstijgen de wonderen van de Meester de individuele handeling en schilderen zij een beeld van Gods karakter, dat de mensen tot geloof in God aanzet: Zijn wonderen zijn daden van Zijn almachtige liefde, die de wil van de Vader openbaren... Zijn wonderen zijn, zowel in hun onmiddellijke als in hun uiteindelijke bedoeling, een openbaring van Zijn liefde; want het ontwaken van het geloof is een hoger bewijs van liefde dan de genezing van de zieken en het voeden van de hongerigen. Al deze "werken" doet Hij in de naam van de Vader. Het zijn de werken van God; ze komen van de Vader, want de Vader die in Hem is, bewerkt ze. Ze zijn allemaal één werk dat God Hem heeft gegeven om te doen. (Levertoff, Liefde en het Messiaanse Tijdperk)

Bron : e-Discipel